

I anledning af hennes majestät drottning Wilhelmina Fredrika Alexandra Anna...

Hallbäck, Henric,

81 Ca Drottning Lovisa Br. 4:o

National Library
of Sweden

HALLBÄCK

Bil. F.

Nit. In.
Ves. Pap.
(Pn)
Dr. Lorisu
o
1871
4

Finit i praktisamb. (inkl. efter Olbe's
prog. Lund 1871)

1855

Co. B.

Pr.

cc. B.

I ANLEDNING AF
 HENNES MAJESTÄT DROTTNING
WILHELMINA FREDRIKA ALEXANDRA ANNA LOVISAS

DÖDLIGA FRÅNFÄLLE.

CANTATE

VID

KONGL. CAROLINSKA UNIVERSITETETS SORGEFEST

DEN 16 MAJ 1871.

MUSIK AF W. TH. GNOSPILIUS, ORD AF HENRIC HALLBÄCK.

LUND,

TRYCKT UTI BERLINGSKA BOKTRYCKERIET,

1871.

Pr. R. A. 1903

WILHELMINA FREDRIKA ALEXANDRA ANNA LOUISAS
HENNES MAJESTÄT DROTTNING
I ANRÄDNING AF

Chör.

Det är förbi! Till himlen gick hon åter,
Från make, barn och trogna undersåter.
Den hulda Drottning är ej mer!
Med vårens sky hon flyktade från jorden,
Och qvald af sorg den hafomslutna Norden
På hennes kista tårdränkt ser.
Hon, som en moder för folken varit,
Upp till de himmelska hyddor farit,
Englarnes välkomst möter hon glad.
Anden, som nyss uti stoftet bodde,
Älskade, kämpade, bad och trodde,
Salig nu dväljes i Herrans stad.

Recitativ.

Af sommarvindar förd från minnesrika bygder,
Med kärleks rena guld hon kom till våra skär.
En ungdomsbrud så ljuf, hon blef för Kungen kär,
Ty till hans kronors glans hon lade Qvinnans dygder,
Och sinnet var så mildt som qvällens stjernljus är.
Som rankan med sin stam, med oss hon växte samman,
Och svensk hon blef i lynne och i håg,
Och rundt om landet värmdes flamman,
Som i den ädlas hjerta låg.

Aria.

Från Edens sköna dalar
En engel följde med,
Som lyser och hugsvalar
På lifvets mörka led.
En stråle ren af ljuset
Omkring Gud Faders thron,
Hon vandrar här i gruset,
Och Qvinna kallas hon.
Att älska och försona
Är hennes själs begär.
På halmbädd och med krona,
Hon himlens färger bär.

Så gick du fram din bana,
O Drottning, ljuf och blid!
Att andras lycka dana,
Det var din lefnads id;
De armas hem du glädde,
För dem ditt hjerta slog.
Hvar du till sorgen trädde,
Ett tåradt öga log.
Ej tidens stormar brydde
Ditt fridomgjutna bröst.
Du dagens ränker skydde
Och smickrets falska röst.

Sist vid din Konungs smärta
Det för din själ blef natt.
Med sorgen i ditt hjerta
Du vid hans läger satt.
Du stred i bön och vaka
För dig och Sveriges land,
Tills döden drog tillbaka
Sin redan sträckta hand.
Då slöts din lefnads saga,
Ditt värf du lyktat väl.
Hans tack till svar fick taga
Ditt döende farväl!

Chör.

O fosterland! o dyra jord,
Som aldrig trampats utaf slafvar!
Gif hennes stoft ett hem i Nord,
Ett rum bland dina helga grafvar!
Låt hennes minne, hennes namn
En saga bli, som ej förklingar,
Att hennes bild i ryktets famn
Till efterverlden stolt sig svingar!

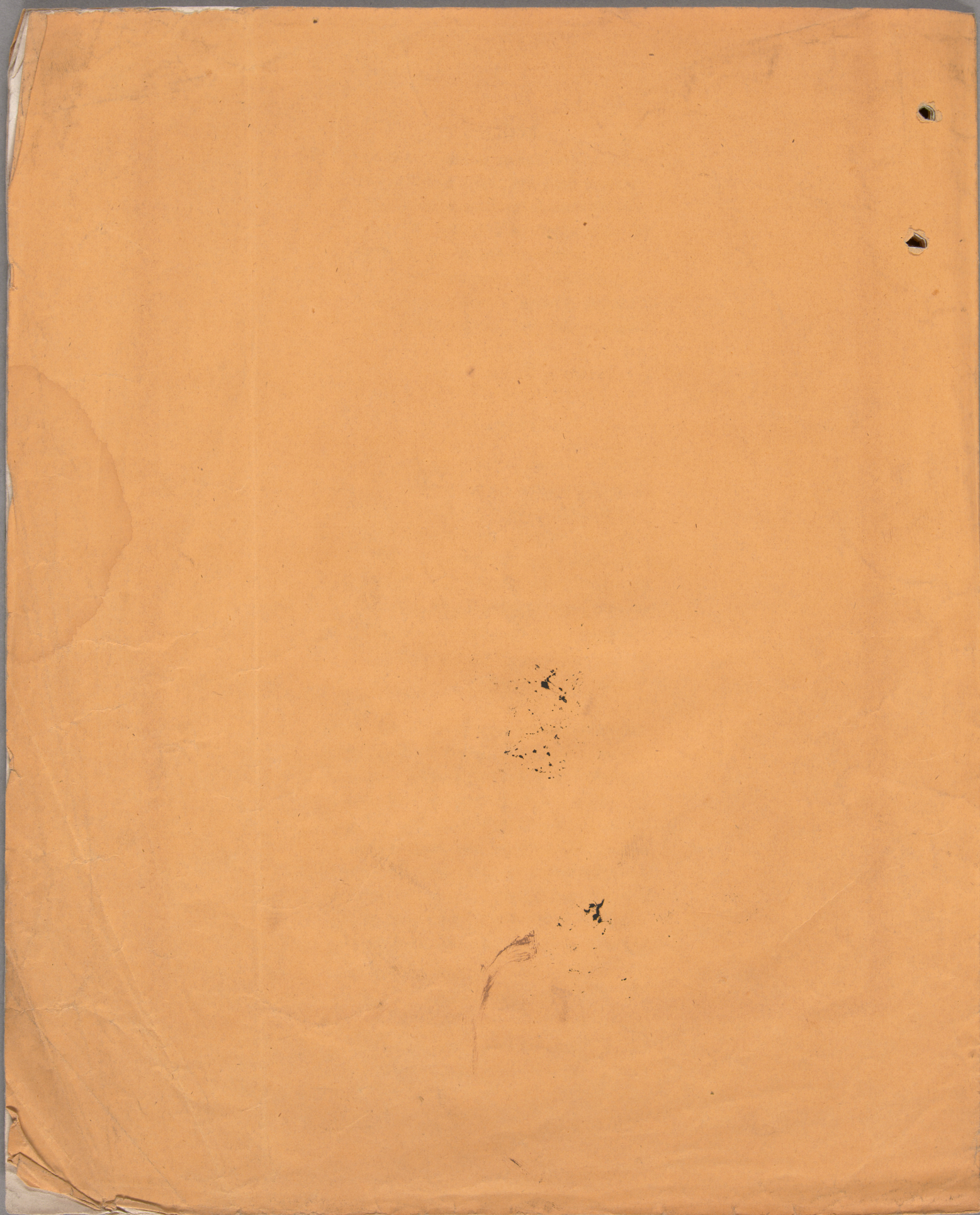
Qvartett.

Vexlingens vågor rastlöst svalla,
Menniskors lycka bryts som en rö.
Fagraste rosor vissna och falla,
Ljufvaste fröjder slockna och dö.
Ungdom och rikdom, ynnest och ära,
Konungslig purpur och tiggarestaf
Samma förgängelsens straffdom bära,
Samblas tillhopa sist vid en graf.

Chör.

Gud! Du Allsvåldige, verldar bärande,
Konungars Konung! Hör oss i nåd!
Döden — den bittra, dystert förfärande —
Mildra, och led oss efter ditt råd!
Lär oss uppståndelsens hopp att gömma,
Sorgernas kalk att ödmjukt tömma,
Somna till slut som på modersarm!
Konung och land, Allsmåktige, skydda!
Gif oss din frid i slott och i hydda!
Fyll med en himmelsk kärlek vår barm!

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

